

Sygn. akt: I C 626/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2023 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Katarzyna Banko
Protokolant:	stażysta Karolina Kot

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2023 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa T. K., D. T.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) przy ul. (...)
w G.

o uchylenie uchwał

1. uchyla uchwałę Wspólnoty Mieszkaniowej w nieruchomości przy ulicy (...) w G. nr (...) z dnia 14 lutego 2022r. w sprawie „obniżenia temperatury ciepłej wody w nieruchomości przy ulicy (...)”;
2. uchyla uchwałę Wspólnoty Mieszkaniowej w nieruchomości przy ulicy (...) w G. nr (...) z dnia 30 maja 2022r. w sprawie „zgody na zabudowę części balkonowej lokalu nr (...) w nieruchomości przy ulicy (...)”;
3. uchyla uchwałę Wspólnoty Mieszkaniowej w nieruchomości przy ulicy (...) w G. na (...) z dnia 30 maja 2022r. w sprawie „zgody na zabudowę części balkonowej w lokalu nr (...) w nieruchomości przy ulicy (...)”;
4. uchyla uchwałę Wspólnoty Mieszkaniowej w nieruchomości przy ulicy (...) w G. nr (...) z dnia 15 czerwca 2022r. w sprawie przeznaczenia lokalu użytkowego o powierzchni 5,71m² stanowiącego współwłasność wszystkich mieszkańców;
5. uchyla uchwałę Wspólnoty Mieszkaniowej w nieruchomości przy ulicy (...) w G. nr (...) z dnia 15 czerwca 2022r. w zakresie punktu 2;
6. zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 1.484,00 (tysiąc czterysta osiemdziesiąt cztery) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Katarzyna Banko

Sygn. akt I C 626/22

UZASADNIENIE

Powodowie T. K. i D. T. domagali się:

1. uchylenia uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej w nieruchomości przy ul. (...) w G. nr (...) z dnia 14 lutego 2022r. w sprawie „obniżenia temperatury ciepłej wody w nieruchomości przy ul. (...)”;
2. uchylenia uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej w nieruchomości przy ul. (...) w G. nr (...) z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie „zgody na zabudowę części balkonowej lokalu nr (...) w nieruchomości przy ul (...)”
3. uchylenia uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej w nieruchomości przy ul. (...) w G. na (...) z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie „zgody na zabudowę części balkonowej w lokalu nr (...) w nieruchomości przy ul. (...)”
4. uchylenia uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej w nieruchomości przy ul. (...) w G. nr (...) z dnia 15 czerwca 2022 r. w sprawie przeznaczenia lokalu użytkowego o powierzchni 5,71m² stanowiącego współwłasność wszystkich mieszkańców;
5. uchylenia uchwały Wspólnoty Mieszkaniowej w nieruchomości przy ul. (...) w G. nr (...) z dnia 15 czerwca 2022 r. w zakresie punktu 2;
6. zasądzenia od pozwanej na rzecz powodów zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1.845,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 34,00 zł.

W uzasadnieniu swoje żądania powodowie podali, że podjęte uchwały są niezgodne z przepisami prawa oraz naruszają ich interesy.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych lub spisu przedłożonych kosztów. Podała, że uznaje zasadność pozwu jedynie w stosunku do zaskarżonej uchwały nr (...) z dnia 14 lutego 2022r., gdyż żądanie pozwu może być uznane za zasadne w świetle rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. Natomiast zarzuty podniesione w pozwie co do pozostałych zaskarżonych uchwał uznała za bezzasadne.

Sąd ustalił, co następuje:

Powodowie D. T. i T. K. kupili w dniu 23 lipca 2018r. lokal mieszkalny położony w G. przy ul. (...). W budynku tym znajduje się dziewięć mieszkań, a ich właściciele tworzą Wspólnotę Mieszkaniową w nieruchomości przy ulicy (...) w G.. Z własnością powyższego mieszkania związany jest udział wynoszący 80/1000 części w nieruchomości wspólnej, którą stanowi grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali. dowód: akt notarialny rep. (...)nr (...) k. 17 – 25, odpis KW nr (...) / (...) k. 26 – 47

Zgodnie z treścią uchwały nr (...) z dnia 14 lutego 2022r. pozwana postanowiła obniżyć temperaturę ciepłej wody od godziny 5:00 do godziny 24:00 do 47°C w dzień oraz temperaturę nocną od godziny 0:00 do godziny 5:00 do 42°C. Uchwała została podjęta w trybie indywidualnego zbierania głosów przez Zarząd. Za podjęciem uchwały głosowali właściciele lokali, których udziały wynoszą 920/1000. Z treści uchwały wynika także, że powodowie, których udział we współwłasności wynosi 80/1000 nie głosowali nad uchwałą (nieobecni). Jak wynika z treści pisma Państwowego Inspektora Sanitarnego w C. z dnia 7 października 2019r. (k. 60) wymagania dotyczące temperatury ciepłej wody w instalacji wodociągowej w budynkach mieszkalnych określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tj. Dz.U. z 2019r. poz. 1065). Zgodnie z treścią przepisu § 120 ust. 2 powyższego rozporządzenia instalacja wodociągowa ciepłej wody powinna umożliwiać uzyskanie w punktach czerpalnych wody o temperaturze nie niższej niż 55°C i nie wyższej niż 60°C. Dodatkowo instalacja wodociągowa powinna umożliwiać przeprowadzanie okresowej dezynfekcji wody poprzez uzyskanie temperatury nie niższej niż 70°C i nie wyższej niż 80°C. Utrzymanie określonej temperatury wody służy między innymi przeciwdziałaniu powstawaniu bakterii, które rozwijają się właśnie w niższych temperaturach. Jako przykład można wskazać, że bakteria Legionella ginie w temperaturze 50°C. Nadto powodowie podnieśli, że zbyt niska temperatura uniemożliwia im swobodną kąpiel. dowód: odpis uchwały nr (...) z dnia 14 lutego 2022r. k. 52, pismo

Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w C. z dnia 7 października 2019r. k. 60, sprawozdania z badań k. 127 - 129

W dniu 30 maja 2022r. zostały podjęte dwie uchwały:

- uchwała nr (...) w sprawie zgody na zabudowę części balkonowej w lokalu nr (...) w nieruchomości przy ulicy (...),
- uchwała nr (...) w sprawie zgody na zabudowę części balkonowej w lokalu nr (...) w nieruchomości przy ulicy (...).

Zgodnie z treścią powyższych uchwał właściciele Wspólnoty Mieszkaniowej w nieruchomości przy ulicy (...) w G. wyrazili zgodę na zabudowę części balkonowych w lokalu nr (...) będącym własnością Z. P. oraz w lokalu nr (...) będącym własnością A. i M. R.. Właściciele tych lokali mieli wykonać wszystkie prace związane z zabudową części balkonowych we własnym zakresie i na własny koszt. Uchwały zostały podjęte w trybie indywidualnego zbierania głosów. Za podjęciem uchwał głosowali właściciele mający 781/1000 udziałów, właściciele lokali, wstrzymali się od głosowania w zakresie lokalu będącego ich własnością. Z treści uchwały wynika także, że powodowie, których udział we współwłasności wynosi 80/1000 nie głosowali nad uchwałami (nieobecni). dowód: odpis uchwały nr (...) k. 61 – 62

W dniu 15 czerwca 2022r. podjęta została uchwała nr (...) dotycząca korzystania z lokalu użytkowego o powierzchni 5,71m^(2) położonego w hali garażowej budynku przy ulicy (...) w G.. Zgodnie z podjętą uchwałą pomieszczenie to zostało przeznaczone do wspólnego korzystania przez Wspólnotę Mieszkaniową, w szczególności w celu przechowywania narzędzi i urządzeń służących do utrzymania czystości i porządku na nieruchomości. Klucze do tego lokalu powierzono J. K., gospodarzowi budynku we Wspólnocie, którego upoważniono także do czasowego udostępnienia części lokalu członkom wspólnoty w razie zaistnienia takiej potrzeby. Uchwała została podjęta w trybie indywidualnego zbierania głosów przez Zarząd. Za podjęciem uchwały głosowali właściciele lokali, których udziały wynoszą 920/1000. Z treści uchwały wynika także, że powodowie, których udział we współwłasności wynosi 80/1000 nie głosowali nad uchwałą (nieobecni). dowód: odpis uchwały nr (...) z dnia 15 czerwca 2022r. k. 64

W dniu 15 czerwca 2022r. podjęta została uchwała nr (...). W punkcie 2 powyższej uchwały postanowiono, że podział 18 GJ straty nastąpi po 2 GJ na każde mieszkanie objęte Wspólnotą. Uchwała została podjęta w trybie indywidualnego zbierania głosów przez Zarząd. Za podjęciem uchwały głosowali właściciele lokali, których udziały wynoszą 920/1000. Z treści uchwały wynika także, że powodowie, których udział we współwłasności wynosi 80/1000 nie głosowali nad uchwałą (nieobecni). dowód: odpis uchwały nr (...) z dnia 15 czerwca 2022r. k. 69

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów, które były w pełni wiarygodne, albowiem zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, zaś ich wiarygodność nie była podważana. Zeznania świadka D. C. były pomocne przy ustalaniu stanu faktycznego. Przesłuchanie stron uzupełniło materiał dowodowy.

Sąd zważył, co następuje:

W ustalonym stanie faktycznym powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 25 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 24 czerwca 1994r. o własności lokali (Dz.U. 2021.1048 t.j. – dalej u.w.l.), właściciel lokalu może zaskarżyć uchwałę do sądu z powodu jej niezgodności z przepisami prawa lub z umową właścicieli lokali albo jeśli narusza ona zasady prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną lub w inny sposób narusza jego interesy. W myśl ust. 1a przywołanego artykułu, powództwo w takiej sprawie może być wytoczone przeciwko wspólnotie mieszkaniowej w terminie 6 tygodni od dnia podjęcia uchwały na zebraniu ogółu właścicieli albo od dnia powiadomienia wytaczającego powództwo o treści uchwały podjętej w trybie indywidualnego zbierania głosów. Ustawodawca w art. 25 ust. 1 a nie przewidział rozpoczęcia biegu 6 – tygodniowego terminu dla uchwał podejmowanych w trybie mieszanym, czyli głosów oddanych częściowo na zebraniu, częściowo oddanych w drodze indywidualnego ich zbierania. Podobnie jak w przypadku uchwał podejmowanych w trybie indywidualnego zbierania głosów, termin wniesienia powództwa powinien biec od dnia powiadomienia członków wspólnoty mieszkaniowej

o treści podjętej uchwały. W konsekwencji należy uznać, że termin 6 tygodni biegnie indywidualnie dla każdego właściciela lokalu, nawet takiego, który nie uczestniczył w głosowaniu.

Powodowie podali, że o treści wszystkich zaskarżonych uchwał dowiedzieli się w dniu 20 czerwca 2022r., kiedy otrzymali pismo z dnia 13 czerwca 2022r. Pozwana nie kwestionowała tej okoliczności, zatem powództwo zostało wniesione w terminie, o którym stanowi przepis art. 25 ust. 1a u.w.l.

Legitymacja procesowa czynna przysługuje w tego rodzaju sprawie każdemu właścicielowi lokalu - legitymacja powodów nie była sporna, podobnie jak i legitymacja bierna pozwanej.

Stosownie do treści art. 23 ust. 2 u.w.l. uchwały właścicieli zapadają większością głosów właścicieli lokali, liczoną według wielkości udziałów, chyba że w umowie lub w uchwale podjętej w tym trybie postanowiono, iż w określonej sprawie na każdego właściciela przypada jeden głos. Ustawa ustanawia zatem jako zasadę liczenie głosów według wielkości udziałów we wspólnocie, głosowanie zaś według reguły „jeden właściciel – jeden głos” dopuszcza w drodze wyjątku. Wyłączenie metody obliczania większości głosów według wielkości udziałów nastąpić może tylko z woli właścicieli i tylko na rzecz konkretnego rozstrzygnięcia, gdy właściciele lokali postanowią, że w określonej sprawie na rzecz każdego właściciela przypada jeden głos. Ustawa jednoznacznie określa warunki, których spełnienie umożliwia odejście od metody obliczania większości stosownie do wielkości udziałów, dlatego też nie jest dopuszczalne stosowanie trybu „jeden właściciel – jeden głos” w innych sytuacjach; w szczególności właściciele nie mogą się umówić (lub uchwalić), że na każdego właściciela przypada jeden głos we wszelkich (lub wielu) sprawach, w jakich uchwały właścicieli mogą być podejmowane. Podejmowanie specjalnej uchwały o zastosowaniu zasady głosowania „jeden właściciel – jeden głos” nie jest konieczne tylko w sytuacji określonej w art. 23 ust. 2a u.w.l., tj. gdy żądanie głosowania według tej zasady zgłoszą właściciele lokali posiadających łącznie co najmniej 1/5 część udziałów w nieruchomości wspólnej, a suma udziałów w tej nieruchomości nie jest równa albo gdy większość udziałów należy do jednego właściciela bądź gdy oba te warunki spełnione są łącznie.

Uchwała nr (...) z dnia 14 lutego 2022r. jest niezgodna z przepisami prawa oraz narusza interesy powodów. Jak wynika z treści pisma Państwowego Inspektora Sanitarnego w C. z dnia 7 października 2019r. (k. 60) wymagania dotyczące temperatury ciepłej wody w instalacji wodociągowej w budynkach mieszkalnych określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tj. Dz.U. z 2019r. poz. 1065). Zgodnie z treścią przepisu § 120 ust. 2 powyższego rozporządzenia instalacja wodociągowa ciepłej wody powinna umożliwiać uzyskanie w punktach czerpalnych wody o temperaturze nie niższej niż 55°C i nie wyższej niż 60°C. Dodatkowo instalacja wodociągowa powinna umożliwiać przeprowadzanie okresowej dezynfekcji wody poprzez uzyskanie temperatury nie niższej niż 70° C i nie wyższej niż 80° C. Utrzymanie określonej temperatury wody służy między innymi przeciwdziałaniu powstawaniu bakterii, które rozwijają się właśnie w niższych temperaturach. Jako przykład można wskazać, że bakteria L. ginie w temperaturze 50°C. Zaskarżona uchwała narusza wskazane wyżej przepisy prawa. Utrzymywanie temperatury ciepłej wody na poziomie wskazanym w uchwale zagraża zdrowiu nie tylko powodów, ale także pozostałych mieszkańców budynku, gdyż zwiększa ryzyko rozwoju bakterii. Nadto powodowie nie mogą swobodnie korzystać z kąpieli, gdyż woda do kąpieli w wannie jest zimna i w związku z tym muszą podgrzewać wodę w garnku co może powodować zwiększenie kosztów energii elektrycznej. Fakt, iż obecnie powodowie nie zamieszkują w mieszkaniu przy ulicy (...) nie zmienia tej oceny, gdyż powodowie opuścili mieszkanie między innymi z tego powodu oraz ze względu na stan zdrowia dziecka.

W dniu 30 maja 2022r. podjęte zostały dwie uchwały dotyczące przebudowy balkonów wykonanej przez Z. P. oraz M. i A. R.. Ustawa o własności lokali nie posługuje się pojęciem „balkon”. Zatem rozważyć należy prawnorzeczową kwalifikację statusu balkonu. Nie można mieć wątpliwości, że balkon jest częścią budynku, a w tej sytuacji ustawową przesłanką uznania go za element nieruchomości wspólnej jest ustalenie, iż nie służy on wyłącznie do użytku właściciela lokalu. W przeciwnym razie, a więc w sytuacji, w której będący częścią budynku balkon służy do wyłącznego użytku właściciela lokalu, nie można go uznać za element nieruchomości wspólnej, więc pozostaje wówczas jedynie możliwość kwalifikowania go jako części składowej lokalu mieszkalnego. Na

konieczność podwójnej kwalifikacji statusu prawnorzeczowego balkonu wskazuje się zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie. Podkreśla się przy tym, że status prawny balkonu uzależniony jest od okoliczności konkretnego przypadku, na które decydujący wpływ ma przede wszystkim koncepcja architektoniczna budynku. Zwraca się uwagę, że balkon może być tylko częścią elewacji, spełniającą funkcję zdobnicze, oraz być przeznaczony do użytku mieszkańców niejednego lokalu, ale dostęp do niego mają wszyscy mieszkańcy określonej kondygnacji, a nawet wszyscy mieszkańcy danego budynku. Budynek może być tak zaprojektowany i wykonany, że do pomieszczenia balkonowego dostęp jest możliwy tylko z jednego lokalu mieszkalnego i wówczas służy ono do wyłącznego użytku właściciela tego lokalu. W pierwszej sytuacji przyjmuje się, że balkony stanowią ogólnodostępne części budynku i dlatego są częścią nieruchomości wspólnej, natomiast w sytuacji drugiej, że balkony nie wchodzą w skład nieruchomości wspólnej, lecz stanowią część składową lokalu mieszkalnego, co nie wyklucza kwalifikowania ich jako pomieszczeń przynależnych w rozumieniu art. 2 ust. 4 u.w.l. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2002r., III RN 153/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 423, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2008r. III CZP 10/08, LEX nr 348085) Nie ma wątpliwości, że balkony, których dotyczą kwestionowane uchwały, służą do wyłącznego użytku poszczególnych właścicieli lokali, ponieważ wejścia na nie prowadzą wyłącznie z poszczególnych lokali mieszkalnych. Ta okoliczność przesądza, że balkony są tymi częściami budynku, które służą wyłącznie do użytku właścicieli poszczególnych lokali, co w świetle art. 3 ust. 2 u.w.l. wyłącza możliwość uznania ich za elementy nieruchomości wspólnej. Odnośnie przebudowy balkonów Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w G. nadal prowadzi postępowanie. Podjęcie uchwał po faktycznym wykonaniu przebudowy balkonów wydaje się być niecelowe, zwłaszcza że wyjaśnić należy szereg okoliczności, w szczególności czy przebudowa balkonów jest zgodna z przepisami przeciwpożarowymi, jak wpłynie na kwestie ubezpieczenia budynku, czy przebudowa balkonu w mieszkaniu Z. P. nie spowoduje naruszenia granicy działki oraz czy zabudowa balkonów spowodowała zwiększenie powierzchni użytkowej mieszkań, a jeśli tak to czy zachodzi potrzeba podjęcia uchwały odnośnie zmiany wielkości udziałów właścicieli lokali w nieruchomości wspólnej. Zaskarżone uchwały zostały podjęte bez analizy powyższych okoliczności, zatem mogą one być niezgodne z przepisami Prawa budowlanego, przepisami przeciwpożarowymi czy wreszcie przepisami ustawy o własności lokali.

Podjęcie uchwały nr (...) z dnia 15 czerwca 2022r jest konsekwencją wydanego przez Sąd Okręgowy w Gliwicach wyroku z dnia 28 kwietnia 2022r., sygn. akt I C 163/22, w którym Sąd przyjął, że lokal użytkowy o powierzchni 5,71 m² stanowi współwłasność wszystkich członków wspólnoty i winien być dla każdego z nich dostępny. Zgodnie z podjętą uchwałą pomieszczenie to zostało przeznaczone do wspólnego korzystania przez Wspólnotę Mieszkaniową, w szczególności w celu przechowywania narzędzi i urządzeń służących do utrzymania czystości i porządku na nieruchomości. Klucze do tego lokalu powierzono J. K., gospodarzowi budynku we Wspólnocie, którego upoważniono także do czasowego udostępnienia części lokalu członkom wspólnoty w razie zaistnienia takiej potrzeby. Jak wykazało postępowanie dowodowe, w szczególności zeznania świadka D. C. takie uregulowanie korzystania z tego pomieszczenia nadal powoduje nieporozumienia. W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę kwestia dostępu do tego pomieszczenia przez poszczególnych właścicieli lokali wymaga bardziej precyzyjnego uregulowania. Już w sprawie o sygnaturze I C 163/22 Sąd Okręgowy wskazywał na możliwość przeprowadzenia przetargu ograniczonego do mieszkańców budynku pozwalającego na ustalenie kto i na jakich zasadach ma możliwość korzystania z tego pomieszczenia.

Również uchwała nr (...) z dnia 15 czerwca 2022r. została podjęta w związku z wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 28 kwietnia 2022r. sygn. akt I C 163/22. Przypomnieć należy, że niedopłata za energię cieplną dotyczyła 16 GJ. Uchwała nr (...) z dnia 4 listopada 2021r.

przewidywała, że 16 GJ zostanie podzielone równo po 2 GJ na każdego właściciela. Powyższe wynikało z faktu błędnego liczenia liczby właścicieli lokali, gdyż J. S. dokonała zakupu dwóch nieruchomości, zatem 16 GJ winno zostać podzielone przez 9 liczników CO. Powyższe spowodowało, że Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2022r. uchylił uchwałę nr (...) W uchwale nr (...) z dnia 15 czerwca 2022r. zmieniono wartość niedopłaty na energię ciepłą na 18 GJ, jednakże przedstawiciel Zarządu Wspólnoty nie potrafił wyjaśnić z jakich przyczyn wskazano w zaskarżonej uchwale 18 GJ. Strona powodowa twierdzi, że uczyniono to aby zgadzała się kwota dokonanej już wcześniej płatności. Zatem zaskarżona uchwała narusza interesy powodów.

Mając powyższe ustalenia i rozważania na względzie orzeczono jak w sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 8 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800 z późniejszymi zmianami) zasądzając od pozwanej na rzecz powodów kwotę 1.484 złote tytułem kosztów procesu obejmującą opłaty sądowe w wysokości 1.000 zł (5 x 200 zł), kwotę 360,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 34,00 zł. Rozporządzenie nie określa stawki minimalnej w sprawach o uchylenie uchwały wspólnoty mieszkaniowej. Ze względu na charakter prawny wspólnoty mieszkaniowej najbliższej stosunkom wewnątrzspółdzielczym i cel jej działalności (z reguły niezarobkowy), do ustalenia wysokości stawki minimalnej w sprawie o uchylenie uchwały wspólnoty mieszkaniowej ma zastosowanie § 8 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia. Nadto na podstawie § 10 ust. 2 pkt 1 zasądono od pozwanej na rzecz powodów kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Gliwice, dnia 5 czerwca 2023r.

SSO Katarzyna Banko

.